

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΛΑΤΙΝΙΚΑ
(ΠΑΛΑΙΟ ΣΥΣΤΗΜΑ)
22/06/2020**

A1)

Νόμισε πως ερχόταν προς το μέρος του ένας άνθρωπος με πελώριο μέγεθος / ανάστημα και βρώμικη όψη, όμοιος με μορφή νεκρού. Μόλις τον κοίταξε ο Κάσσιος, τον έπιασε φόβος και θέλησε / επιθύμησε να πληροφορηθεί το όνομά του.

Όταν ο Οκταβιανός επέστρεψε στη Ρώμη μετά τη νίκη (του) στο Άκτιο, πήγε να τον συναντήσει κάποιος άνθρωπος κρατώντας / που κρατούσε ένα κοράκι· το είχε διδάξει να λέει τα εξής (λόγια): "Χαίρε, Καίσαρα, νικητή, στρατηγέ". Ο Καίσαρας ενδιαφέρθηκε πολύ να αγοράσει το κοράκι· το αγόρασε λοιπόν για είκοσι χιλιάδες σιστέρτιους. Το παράδειγμα αυτό παρακίνησε κάποιον παπουτσή να διδάξει / μάθει τον ίδιο χαιρετισμό σε ένα κοράκι. Για πολύ καιρό κοπίαζε μάταια· κάθε φορά που το πουλί δεν απαντούσε, ο παπουτσής συνήθιζε να λέει "Κρίμα στον κόπο μου (Έχασα το λάδι και τον κόπο μου)!".

Η Καικιλία, η σύζυγος του Μετέλλου, ενώ επιδίωκε την εμφάνιση γαμήλιου οιωνού για την κόρη της αδερφής της σύμφωνα με τα πατροπαράδοτα έθιμα, δημιούργησε η ίδια τον οιωνό. Μια νύχτα δηλαδή καθόταν σε κάποιο μικρό ιερό με την κόρη της αδερφής της και περίμενε μέχρι ν' ακουστεί κάποια φωνή που να ανταποκρινόταν στο σκοπό (τους).

B1)

Squalidiores
Simillimum
Effigies
Cuiusdam
Parium salutationum
Diutius
Mos priscus
Omina nuptialia
Sacellum quoddam
Noctium
aliqui

B2)

Existimavissemus
Veniendo
Aspicererisre

Concipere
Cupient
Redeuntis
Instituto
Dic
Avete
Interesse
Emisse
Docuissetis
Petendo
Fieret
Persederint

Γ1)

α. magnitudinis = είναι γενική ιδιότητας (δηλώνει μόνιμη ιδιότητα) στο hominem
Effigiei = είναι δοτική ως συμπλήρωμα (δοτική αντικειμενική) στο similem
Caesaris =είναι γενική του ενδιαφερομένου προσώπου στο interfuit
Milibus =είναι αφαιρετική αξίας (δηλώνει συγκεκριμένη αξία) στο emit
Filiae = δοτική προσωπική χαριστική στο petit.

β. Sutor quidam incitatus est eo exemplo

Γ2)

α. ut corvum doceret parem salutationem: Δευτερεύουσα βουλητική πρόταση ως αντικείμενο έμμεσο στο incitavit. Εκφέρεται με Υποτακτική, γιατί το περιεχόμενο είναι απλώς επιθυμητό, Παρατατικού, γιατί εξαρτάται από ιστορικό χρόνο (incitavit, Ιστορικός Παρακείμενος) και αναφέρεται στο παρελθόν. Υπάρχει ιδιομορφία ως προς την ακολουθία των χρόνων, δηλαδή η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή (συγχρονισμός κύριας με δευτερεύουσα) και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της.

Dum ... audiretur: Δευτερεύουσα χρονική επιρρηματική πρόταση ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ρήμα της κύριας expectabat. Εκφέρεται με Υποτακτική, γιατί η πράξη περιγράφεται ως προσδοκία ή επιδίωξη [χρόνου Παρατατικού, γιατί εξαρτάται από I/X (expectabat)] και δηλώνει το υστερόχρονο [στο παρελθόν].

β. Quo aspecto Cassius timorem concepit.

Caecilia, uxor Metelli, more prisco omen nuptiale petens filiae sororis ipsa fecit omen.

γ. Caecilia, quae uxor Metelli erat.